30/07/2020

Ποιοι είναι οι εχθροί του Σταυρού του Χριστού

/ Ορθόδοξες Προβολές

Με την ευκαιρία της εορτής της Προόδου του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, δηλαδή της εξόδου του Τιμίου Σταυρού από το παλάτι (ή κατ' άλλους από το σκευοφυλάκιο της μεγάλης εκκλησίας) στην Πόλη, την 1η Αυγούστου, η Ιερά Μητρόπολη Κηφισίας δημοσίευσε ένα κείμενο-απάντηση στο ποιοι είναι οι εχθροί του Σταυρού του Χριστού, για τους οποίους κλαίει ο απόστολος Παύλος.

Διαβάστε όλο το κείμενο:

Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλεί ο λόγος του αποστόλου Παύλου: «νυν δε και κλαίων λέγω, τους εχθρούς του σταυρού του Χριστού» (Φιλιπ. γ΄ 18). Τι εννοεί με τον λόγο αυτό ο θεοκίνητος Απόστολος των εθνών; Ποιους ονομάζει «εχθρούς του σταυρού» και γιατί κλαίει γι᾽ αυτούς;

Κατ᾽ αρχάς στο στίχο τούτο ο θείος Απόστολος εκδηλώνει τη μεγάλη λύπη και τον έντονο πόνο που αισθάνεται για την άρνηση κάποιων Χριστιανών ν᾽ ακολουθήσουν το φρόνημα και τη ζωή που εμπερικλείει και υποδεικνύει στην ανθρωπότητα ο Σταυρός. Καθίστανται έτσι, δυστυχώς, πολέμιοι του Σταυρού. Εναντιώνονται στον ίδιο τον εσταυρωμένο Ιησού. «Εχθρούς δε αυ-τούς ονομάζει του σταυρού ως εναντίως τω σταυρώ ζώντας», σημειώνει ο ερμηνευτής Ζιγαβηνός. Αλλά και ο ιε---ρος Χρυσόστομος χαρακτηριστικά αναφέρει για τους εκπεσόντες αυτούς

Χριστιανούς ότι «φιλόζωοι και φιλοσώματοι όντες, εχθροί του σταυρού τυγχάνουσι». Γι᾽ αυτό και κλαίει για όλους αυτούς ο απόστολος Παύλος, πονάει πολύ για την απώλειά τους, εφόσον πεισματικά επιμένουν στην πλάνη τους.

Οι Χριστιανοί αυτοί ακολουθούν όχι την τεθλιμμένη στενωπό, για την οποία μίλησε ο Χριστός μας και σαφώς υπέδειξε ότι οδηγεί στην αιώνια ζωή, αλλά αντιθέτως ευθυγραμμίζονται με την πλανερή και λανθασμένη πορεία της πλατιάς και ευρύχωρης οδού, που καταλήγει στην αιώνια απώλεια. Αρνούνται τον κοινό κλήρο όλων των μαθητών του Χριστού, που είναι ο σταυρός, οι θλίψεις, η άσκηση, η κακοπάθεια, η εγκράτεια, ο πολυμέτωπος πνευματικός αγώνας εναντίον των παθών, της αμαρτίας, το μαρτύριο. Ενώ ο Σταυρός αποτελεί «εναγωνίου και επιπόνου ζωής σύμβολον», αυτοί διαβιούν «εν ανέσει και τρυφή», όπως τονίζει πάλι ο Ζιγαβηνός.

Είναι οδυνηρή αλήθεια ότι υπάρχουν εχθροί του Σταυρού σε κάθε εποχή και σε κάθε τόπο. Ενώ έχουν βαπτισθεί στο όνομα του Χριστού, έχουν σφραγισθεί με το σύμβολο του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού και έχουν προορισμό να αγωνισθούν στην παλαίστρα του πνεύματος, επιλέγουν να πορευθούν αντίθετα προς τον ανηφορικό και εσταυρωμένο βίο. Λησμονούν ότι πρώτος βάδισε τον δρόμο τούτο ο εσταυρωμένος Χριστός μας. Ότι πολλοί άλλοι κατόπιν ελκύσθηκαν από το αιώνιο παράδειγμα του Κυρίου και με χαρά και ευχαρίστηση, ελπίζοντας στα αιώνια αγαθά και την κοινή Ανάσταση, βάδισαν στα θεϊκά ίχνη. Αντιστάθηκαν στη σάρκα και τις επιθυμίες της, κοπίασαν με σκληρές ασκήσεις και δουλαγωγίες του σώματος, ανέλαβαν σταυρούς ασθενειών και πτωχείας, αγωνίσθηκαν με στερήσεις, νηστείες, αγρυπνίες, άσκησαν την αγάπη, τη συγχωρητικότητα, την υπομονή στη συνύπαρξη και τη συνεργασία με τους πλησίον συνανθρώπους τους.

Πολλοί δυστυχώς μέσα στη διαδρομή της ιστορίας επέλεξαν την πεισματική αντίδραση προς τον εσταυρωμένο βίο. Δεν κατέβηκαν στο στίβο της πνευματικής ζωής να ιδρώσουν και να ματώσουν από τους σκληρούς αγώνες, αλλά έμειναν στις κερκίδες ως θεατές. Αρνήθηκαν να συγκαταλεχθούν στους μάρτυρες της συνειδήσεως. Ξεγελάστηκαν από τις ψευτοχαρές, τις ηδονές και τις υλικές απολαύσεις του παρόντος κόσμου, του απατεώνος.
Πόσο επίκαιρα είναι τα θεοφώτιστα λόγια του αποστόλου Παύλου σήμερα, στην αντισταυρική εποχή μας! Σήμερα είναι γνωστό ότι ο εγωισμός κυριαρχεί, τα πάθη της σαρκός κατακλύζουν ως χείμαρροι ανομίας τον κόσμο. Η πονηρία, οι ιδιοτέλειες, η λατρεία της ύλης και του Μαμωνά συνθέτουν το αμαρτωλό σκηνικό των ημερών μας. Αρκετοί Χριστιανοί παγιδεύονται από αυτό το αντίθεο φρόνημα και την πλανερή πορεία ζωής. Εγκλωβίζονται μέσα στην κοσμικότητα, την «επιθυμίαν των οφθαλμών» και την «αλαζονείαν του βίου».

Επικρατεί επομένως μία εχθρική πρα---κτική απέναντι στην εσταυρωμένη Ορ-θοδοξία, και πραγματικά για πολλοστή φορά ο Χριστός μας ξανασταυρώνεται.
Για όσους όμως επιθυμούν να πορεύονται κατά Θεόν, οφείλει να είναι διαφορετική η πορεία τους. Οι πιστοί οφείλουμε να είμαστε φίλοι και όχι εχθροί του εσταυρωμένου Ιησού. Να προσκυνούμε τη δύναμη του Σταυρού, να αποτελεί αυτή για μας «όπλον κατά του Διαβόλου», να ασπαζόμαστε τον εσταυρωμένο βίο σε κάθε μας βήμα.

Ας γίνουμε στρατιώτες Χριστού, που θα υψώνουμε το λάβαρο του Σταυρού. Έτσι θ᾽ αντικρίσουμε τελικά τούτο το θείο σημείο κατά τη Δευτέρα Παρουσία, όπου για μεν τους αντιφρονούντες εχθρούς θα είναι τελική ήττα και καταδίκη, για δε τους πιστούς Χριστιανούς δόξα, τιμή, σωτηρία και σφραγίδα του Παραδείσου!